Din ce adevăruri vine șoapta?

On Mai 09, 2012

Conștientizează constant și îndelungat limitele leadershipului tău, pentru ca impactul cu realitatea să nu afecteze esența ființei tale.

O adevărată nenorocire se abătuse asupra marelui om de afaceri Bill Parrish, care amuțise de durere. Inima părea că-i spărgea pieptul. Iar șoapta, necruțătoare, insistentă, continua să se audă cu cea mai deplină claritate: „Da... Da... Da..." - emisă de o entitate invizibilă, înzestrată cu forța implacabila a unui Mefisto care sesizează în chip magic, prin puterea incomensurabilă a gândurilor și emoțiilor, tainele sufletul omenesc.

Suferindul încearcă să atribuie o explicație acestei șoapte care își făcuse drum în viața lui, acestei voci calme, dar cu o forță de impunere covârșitoare. De unde provine ea? Cine o emite? Dar nu poate întrezări adevărul, nu-i poate atribui niciun fel de înțeles. Căci ea derivă toate manifestările lui; ca un torent invizibil îi acaparează întreaga ființă, îi slăbește orice reacție de împotrivire, ghidându-i simțurile, trăirile, comportamentul, suprimându-i orice ripostă, afectându-i sănătatea și moleșindu-i fizicul. Şoapta părea să anuleze orice posibilitate de compromis.

Leadership: Poți să-ți asumi angajamentul de a rămâne fidel ție însuți, în fața unui fapt care te depășește prin imposibilitatea de a-l înțelege?

- Nu am pus nicio întrebare ! reușește totuși să îngâne Bill, printr-o sforțare a voinței. La naiba, ce se întâmplă? Spune-mi cine ești ! - amintindu-și parcă cu spaimă de ultimele cuvinte pe care contesa Vaninka i le-a adresat căpitanului Fedor, cu puțin timp înainte ca acesta să moară: *„ Contra evenimentelor trebuie să te opintești, căci oamenii de rând nu dirijează evenimentele ci, din contra, sunt târâți de ele. "*

Durerea părea să înceteze, prevenind infarctul. Dar răul nu se lasă cu una cu două, ci reapare, cu forță reînnoită; mai înfricoșător, mai insistent, mai aprig se aruncă asupra neajutoratului. Ca și cum, cuprins de o antipatie crudă față de el, cu înverșunare, ar fi căutat un prilej de batjocură pentru a-l chinui:

- Îmi dai mie ordine? răsună șoapta în atmosferă. Cred că știi răspunsul, Bill. Iar acum încerci să rezolvi situația, dar asta e situația pe care știi că nu o vei putea rezolva niciodată.

Bill simțea că cineva îl disprețuiește, că îl urăște. De ce? Durerea creștea din ce în ce mai mult, ca și cum entitatea din spatele șoaptei i-ar fi pus la încercare duritatea inimii, bătând în ea cu ciocanul; ca și cum ar fi avut o inimă din piatră și cineva încerca să-i testeze rezistența. Ar fi vrut să atace, să riposteze, dar cum? Cu ce arme să înfrunte el infernul? Cum oare să schimbe el, imobilizat de durere, învăluit de teama morții, atitudinea autoritară a unui demon?

Leadership: Răspunzi cu considerație la orice formă de transmitere a idealurilor tale, prin însumarea impulsurilor de comandă venite din partea unei forțe care te depășește?

Aș putea presupune că succesul în arta conducerii va fi poziționat în acea direcție pe care o hotărăște universul interior al omului, care îi sprijină esența, dirijându-i manifestările în funcție experiențele sale anterioare, modelându-l după factorii care îl afectează cel mai puternic.

Omul care își aduce aportul la dezvoltarea individualității sale și care dă o formă nouă viziunii sale creatoare, plasându-se în fața unei noi realități, este acela care înțelege că nu tot ce se poate cuprinde cu privirea poate fi cuprins și cu mintea.

Așa cum oamenii primitivi nu cercetau niciodată boala care îi lovea, ci îl căutau pe Dumnezeu, tot așa și în cazul tău, degeaba cauți să aduci o perspectivă nouă rațiunii tale dacă nu cercetezi evenimentele (de care te opintești) prin prisma adevărului pe care nu-l poți cuprinde decât prin noțiunea unui Dumnezeu, a unei forțe care te depășește și te trage spre ea.

Dumnezeu este deschiderea omului spre noi realități care pot să releve adevărul vieții. Iar conform scriitorului român Cornel Ailincăi, faptul neperceput, căruia îi acordăm toată atenția, fiind aproape obligați să i ne supunem, este un act de conversiune simbolică în dublu sens: îmbogățește conținutul perceput cu un conținut imaginat și pune în valoare rostirea ascunsă, intrinsecă mijloacelor formale.

Când te lovești de ceva ce nu cunoști și simți că ești comandat să-i dai ascultare, având în vedere împrejurările prin care treci, al cărui conținut supranatural vizează implicit un act de transcendere, de simbolizare exprimat prin mijloace de figurare mai mult sau mai puțin iluzioniste, abia atunci începi să te zbați în întunericul propriilor uși închise.

În același timp, invers proporțional cu frica, se naște curajul de a trăi cu adevărat ceea ce ești tu însuți într-un dialog cu ceva mai măreț ca tine, fapt ce îți schimbă percepția despre cât valorezi în raport cu un sens al vieții care include atât spiritualitatea cât și misticismul.

Leadership: Poți să accepți un adevăr în totalitate, din multitudinea variabilelor situaționale născute din interacțiunea unor evenimente nedefinite care se sustrag rezolvărilor riguros predeterminabile?

O realitate unică, nedivizată, s-a întărit. Părerea marelui om de afaceri Bill Parrish (din filmul *„ Meet Joe Black "*) despre sine, despre lume, s-a schimbat la sfârșitul "întâlnirii" cu șoapta. În acel moment el a încetat să existe ca un lider atotștiutor, ca un om foarte important, așa cum se credea. Căci abia atunci a putut să reliefeze mai bine la cine era el cu adevărat, și să accepte adevărul: că era doar un muritor, și la fel ca orice alt muritor putea fi oricând "întrerupt" de la butonul "On-Off" de către forțe superioare.

Abia atunci a realizat cât de mic și de neînsemnat era. Şi a acceptat cu supunere că fiecare om trăiește aproape mecanic, ca o păpușă, sub înrâurirea unei entități "nemateriale", care concepe și reglează lucrurile după o ordine încă neștiută.

Așa cum un scriitor conferă personajelor sale mai multă intensitate și expresie, le înălță până la simbol, le conferă o anumită rotunjire sufletească - tot așa și tu, ca să-ți înțelegi și desăvârșești evoluția, trebuie să-ți plasezi existența sub semnul Eului care te definește și care își poate modifica "duritatea" la impactul cu o altă realitate, una neașteptată sau nesperată.

Conferă o anumită rotunjire leadershipului tău prin adaosul de cumpătare, de echilibru și modestie, de înfrânare a oricărui orgoliu, a oricărui egoism. Prin adoptarea unor măsuri de stopare și prevenire a oricărei forme de eroziune a caracterului protector, nobil, bine conturat, de care trebuie să dai dovadă.

Când încerci să definești ceva ce nu cunoști, fiind contrazis de ceva potrivmic firescului, fără să fi avut puterea de a prevedea firul evenimentelor, ți se conturează ideea că un conținut

supranatural poate fi modificat în funcție de sensul pe care îl dai emoțiilor care vor să-ți controleze viața.

Reacțiile tale față de întâmplările zilei depind de cum gândești pașii următori în funcție de aceste emoții !

Din ce adevăruri vine șoapta desemnează acea reacție a subconștientului la atitudinea ta, față de propria evoluție, după ce ești pus față în față cu realitatea neașteptată și constați că leadershipul tău nu a luat forma pe care ai dorit-o inițial.

Ascultă-ți conștiința, analizează-ți trecutul și prezentul, și vei cunoaște măcar parțial viitorul. Analizează-ți traiectoria din punctul zero, vezi dacă nu cumva te-ai îndepărtat de idealurile și țelurile tale. Şi află-ți coordonatele din prezent făcând corecțiile adecvate. Numai astfel vei scăpa de coșmarul "șoaptelor" dictate de entitatea numită... conștiință.

Conștientizează constant și îndelungat limitele leadershipului tău, pentru ca impactul cu realitatea să nu afecteze esența ființei tale.

Source: https://neculaifantanaru.com/din-ce-adevaruri-vine-soapta.html